

AQUELLS ULLS (*Un fet real*)

Una nena molt formosa,
de mirada resplendent,
jugava sense fer nosa,
amatent i afectuosa,
sempre amb el semblant content.
Jo no vaig saber comprendre,
com si estigués cercat de fum,
que aquella noieta tendra,
tingués uns ulls per encendre,
tan bonics...,i sense llum.
Els vaig creure plens de vida,
reflectint-s'hi net i clar,
sempre aquell doll d'alegria,
i trist de mi, no sabia,
que mai pogueren mirar.
Jo no creia el que em deien,
d'aquells ulls que fan esclaus,
malgrat que a tothom somreien,
orfes de claror no hi veien,
tot essent, tan clars i blaus.
De naixença, sense vista,
amb aquells ulls tan bonics,
i el seu posat optimista,
ningú la va veure trista,
ni els seus peres, ni els amics.
Quina lliçó al món donava,
que nosaltres no aprendrem,
una nena que estimava,
de quina sort no es queixava,
i tant que sempre ens queixem.

ESTEVE PERICH SALA